

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Stephani abdicatione. Cap. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODORITI HISTOR.

Multo igitur sublato clamore, serui accurrunt: surgit è lecto
 Vincentius atque occlusa atrij ianua, septem ex feditio-
 nis illis præhenduntur. Onager cum reliquis aufugebat.
 Cum illis autem vnà, qui præhensi erant, custoditur mere-
 trix. vbi illuxit dies, episcopi prætorem qui cum ipsis ve-
 nerat, excitant: vnà adeunt palatium: grauius contra auda-
 cia Stephani facinora vociferantur: dicunt istius scelera non
 iudicium neque quæstionem requirere. Prætor autem max-
 ime omnium cœpit aduersus Stephanum clamare: orare Im-
 peratorem, vt de iniquo indignoq; eius facinore non in e-
 piscoporum concilio, sed pro tribunali iudicium quæretur.
 Seq; pollicetur primum episcoporum clericos, qui facino-
 ris conscij erant, supplicio coercendos traditurum. Step-
 hani quoque ministros ait eodem modo puniendos esse. At
 cum Stephanus petulanti ore illis cõtradiceret, affirmaretq;
 plagas clericis non infligendas esse, placuit Imperatori &
 magistratibus, vt quæstio de facto in regia haberetur. Itaq;
 primum interrogatur meretrix, quis eam ad episcoporum di-
 uersorium deduxisset. Tum illa, iuuenis quidam, inquit, ad
 me accedens, dixit & peregrinos venisse in urbem, & meam
 operam postulare. Sub vesperum igitur redit ad me, & ad
 diuersorium rectà deducit: deinde cū turba hominū, quam
 quæsiuerat, paratam offendisset, eā per ianua in ædes
 introducit: & in cubiculū exterius intrare iubet. Narrabat
 præterea meretrix, quid episcopus rogasset, quo pacto me-
 tu percussus, Dei opem precibus implorasset, & quemad-
 modum denique seditiosi illi in ædes irruissent.

De Stephani abdicatione. CAP. X.

HIS rebus cognitis, iudices minimum natu eorum, qui
 comprehensi erāt, in mediū adduci iubēt, qui nõ vsq;
 eo expectabat, quoad verberibus rem fateri cogeretur,
 sed facinus factū illico aperit, & Onagrū illius authorē fu-
 isse plane fateretur: qui corā adductus impellēte atq; adeo iu-
 bēte Stephano, illud ipsum se fuisse affirmat aggressum. Ad
 hūc modū ergo intellecta Stephani improbitate, primū epi-
 scopis, qui tum aderant, mandatū dant, vt hominem abdi-
 cent episcopatu: deinde illi ipsi eū ecclesia penitus expellāt.
 Nõ tamē ppter ea ecclesia labe Ariana omninò liberata est.
 Nā ei successit in episcopat^o illius administrationē Leōtius
 genere

genere Phryx, animo versutus, & saxis in vndis maris laten-
tibus similis. Sed de isto quidem paulo post dicā plura. Per
id temporis Constantius, cum pro certo cōperisset fraudu-
lentos aduersum episcopos conatus, scripsit ad magnum A-
thanasium, semel, iterum, ac tertio, quō illum, vt de occi-
dente reuerteretur Alexandriam impelleret. Vnam autem
eius epistolam breuem illam quidem historiæ hoc loco ad-
nectam.

Constantij ad Athanasium Epistola.

C A P. X I.

Constantius Victor, Augustus, Athanasio S.

Quanquam per superiores literas tibi significabamus,
vt animo securo ad nostrā aulam accederes, propterea
quòd in animo erat te ad tuam sedem mittere, tamen
has literas etiam tuæ grauitati dedimus, vti publico vehicu-
lo conscenso, ad nos absq; omni diffidentia ac timore ad-
uentare properes, quòd rebus, quarum cupiditate ducaris, ma-
ture potiri queas.

Sancti Athanasii reditus secundus.

C A P. X I I.

Istarum literarum impulsione redeuntem Athanasium be-
nignè excepit Constantius, & ecclesiam Alexandri-
nam denuo capeffere iussit. Verùm qui tum apud
Imperatorem autoritate & gratia plurimum poterant,
iiq; erroris Ariani contagione infecti, aiebant Athanasium
debere vnam præbere ecclesiam illis, qui cum eo commu-
nicare nollent. Quæ cum dixissent Imperatori, & Impera-
tor Athanasio, respondet Athanasius se debere quidem Im-
peratoris mandatis obsequi, se tamen velle alia quædam ad
eum referre, eaq; postulare sibi itidem concedi. Imperatori
autem pollicenti libenter ei concessurum, quicquid pete-
ret, ait eos, qui Antiochiæ communicare recusarent cū his,
qui obtinent ecclesias, opus habere ecclesia, & propterea v-
nam ædem sacram illis similiter iure tribuendam esse. Vbi
verò annuit Imperator, & postulationem vtpote rectam æ-
quamq; approbavit, hæreticæ phalāgis præfecti, neutri parti
ecclesias tribuendas esse censēbant. Ob hanc causam Con-

GG

stantius